

วิญญาณ จิตใจ และ ร่างกาย

ฝ่ายวิญญาณหรือฝ่ายจิตใจ (ตอนที่ 1)
โดย เดเร็ก ปรินซ์

ขอให้พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงชำระท่านทั้งหลายให้เป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา (1 เธสะโลนิกา 5:23 THSV11)

เปาโลกำลังอธิษฐานเพื่อคริสเตียนเหล่านี้ให้ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และท่านได้ระบุถึงสามส่วนที่ประกอบกันเป็นบุคลิกภาพของมนุษย์โดยรวม นั่นคือ วิญญาณ จิตใจ และร่างกาย

คริสเตียนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างสามองค์ประกอบของบุคลิกภาพนี้ อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์เปรียบเสมือนกระจกเงาซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่สะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเหล่านี้ และยังแสดงให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายในการทำหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบด้วย การไม่ได้ใช้กระจกเงาแบบนี้ย่อมจะต้องนำไปสู่ความขัดแย้งและความคับข้องใจภายในอย่างมาก

ในการทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาครั้งแรก พระเจ้าตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา และตามอย่างของเรา” ฉายา หมายถึง รูปลักษณะภายนอกของมนุษย์ ซึ่งไม่เหมือนกับสิ่งทรงสร้างอื่นใด มนุษย์สะท้อนถึงรูปลักษณะภายนอกของพระเจ้า ดังนั้นจึงเหมาะสมแล้วที่เมื่อพระบุตรของพระเจ้าเสด็จมายังโลกนี้ พระองค์ทรงมาในรูปลักษณะของมนุษย์ ไม่ใช่วัว หรือแมลง หรือแม้แต่ในรูปลักษณะของสิ่งมีชีวิตบนสวรรค์ เช่น เสรา (หรือเสราฟิม - ทูตสวรรค์ชั้นสูง)

ตามอย่างของเรา หมายถึง ธรรมชาติภายในของมนุษย์ พระคัมภีร์กล่าวถึงพระเจ้าว่าทรงเป็นตรีเอกานุภาพ คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณ ในทำนองเดียวกัน พระคัมภีร์เปิดเผยว่ามนุษย์ก็

ประกอบด้วยสามส่วนเช่นกัน คือ วิญญาณ จิตใจ และร่างกาย

เรื่องการสร้างมนุษย์นั้นเปิดเผยให้เห็นว่า ธรรมชาติทั้งสามส่วนของมนุษย์เกิดขึ้นมาได้อย่างไร กล่าวคือ พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์จากผงคลีดิน และระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าไปทางจมูกของเขา และมนุษย์ก็กลายเป็นผู้มีชีวิต หรือจะให้อีกข้อหนึ่งก็คือ กลายเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต

วิญญาณของมนุษย์มาจากลมปราณของพระเจ้า ร่างกายของเขาถูกสร้างขึ้นมาจากดิน แล้วถูกเปลี่ยนเป็นเนื้อหนังมนุษย์ที่มีชีวิต ทันใดนั้นเขาก็กลายเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต

จิตใจ (หรือจิตวิญญาณ) ที่ก่อรูปขึ้นนี้คือ ตัวตน หรือบุคลิกภาพเฉพาะตัว ซึ่งโดยปกติประกอบด้วยสามองค์ประกอบ ได้แก่ เจตจำนง สติปัญญา และอารมณ์ ตัวตนนี้มีหน้าที่รับผิดชอบในการตัดสินใจ ส่วนบุคคล และแสดงออกผ่านถ้อยคำในสามวลี คือ ฉันต้องการ ฉันคิดว่า และฉันรู้สึก ว่า หากปราศจากการสัมผัสโดยพระคุณอันเหนือธรรมชาติของพระเจ้าแล้ว พฤติกรรมของมนุษย์ทั้งหมดจะถูกควบคุมโดยแรงจูงใจทั้งสามประการนี้

มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า แต่การไม่เชื่อฟังอันเป็นบาปของเขาทำให้เกิดผลร้ายแรงต่อองค์ประกอบทั้งสามของบุคลิกภาพของเขา

ผลแห่งบาป

เมื่อมนุษย์ถูกตัดขาดจากพระเจ้า วิญญาณของเขาก็ตาย นี่เป็นไปตามคำเตือนของพระเจ้าที่ว่า “แต่ผลของต้นไม้แห่งการรู้ถึงการดี และการชั่วนั้น ห้ามเจ้ากิน เพราะวันใดที่เจ้ากิน เจ้าจะต้องตายแน่” อย่างไรก็ตาม ความตายทางกายภาพของร่างกายของอาดัมไม่ได้เกิดขึ้นในทันที แต่เกิดขึ้นหลังจากนั้นอีกกว่า 900 ปี

การใช้เจตจำนงในการไม่เชื่อฟังพระเจ้าโดยตรง ทำให้มนุษย์กลายเป็นผู้ที่กบฏในจิตใจของเขา นับแต่นั้นมา มนุษย์ทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากอาดัมก็ได้สืบทอดธรรมชาติของการเป็นกบฏนี้เรื่อยมา

ในเอเฟซัส 2:1-3 (KJV) เปาโลอธิบายผลลัพธ์ของการกบฏที่ส่งผลกระทบต่อเราทุกคนว่า:

และทำกันทั้งหลาย...ตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป ครั้งเมื่อก่อน ท่านเคยดำเนินตามวิถีของโลกนี้ ตามเจ้าแห่งอำนาจในย่านอากาศคือ วิญญาณที่ครอบครองอยู่ในบุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง [การกบฏ] เมื่อก่อนเราทั้งปวงเคยประพฤติดังเป็นพรรคพวกกับคนเหล่านั้นที่ประพฤติตามต้นหาของเนื้อหนังเช่นกันคือ กระทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังและความคิดในใจ ตามสันดานเราจึงเป็นบุตรแห่งพระอาชญาเหมือนอย่างคนอื่น

ผลของบาปทำให้วิญญาณของเราทุกคนตาย ส่วนในจิตใจของเรานั้น เราต่างก็กบฏต่อพระเจ้า และร่างกายของเราก็ตกอยู่ภายใต้อำนาจของความเสื่อมสลาย นั่นคือ ความเจ็บป่วย ความทรุดโทรม และความตาย

แม้กระนั้น ด้วยความรักอันไร้ขอบเขตของพระเจ้า พระองค์ก็ยังคงปรารถนาที่จะฟื้นฟูความสัมพันธ์กับมนุษย์อย่างต่อเนื่อง พระองค์ทรงปรารถนาอย่างแรงกล้าให้พระวิญญาณที่พระองค์ทรงสร้างนั้นสถิตอยู่ในเรา ยิ่งไปกว่านั้น โดยการสละพระชนม์ชีพของพระเยซูบนไม้กางเขน พระเจ้าได้ทรงเปิดทางสำหรับการฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่สูญเสียไปแล้วนั้น

ผลแห่งความรอด

ในเอเฟซัส 2:4-5 (KJV) เปาโลได้กล่าวต่อไปเพื่ออธิบายถึงผลแห่งการช่วยให้รอดในวิญญาณของเราว่า:

“แต่พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวงซึ่งพระองค์ทรงรักเรานั้น ถึงแม้ว่าเมื่อเราตายไปแล้วในการบาป พระองค์ก็ยังทรงกระทำให้เราที่มีชีวิตอยู่กับพระคริสต์

วิญญาณของเราซึ่งได้กลับคืนดีกับพระเจ้านี้ก็กลับมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งในขณะเดียวกัน จิตใจของเราก็ได้รับการปลดปล่อยจากการกบฏและคืนดีกับพระเจ้า ผ่านการกลับใจใหม่และความเชื่อ

เพราะว่าเมื่อครั้งที่เรายังเป็นศัตรูกับพระเจ้า เรายังได้กลับคืนดีกับพระองค์ผ่านการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น

อีก เมื่อเราได้กลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์ด้วย และไม่เพียงเท่านั้น แต่เรายังชื่นชมยินดีในพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ซึ่งโดยพระองค์นั้นเราจึงได้รับการคืนดีกับพระเจ้าแล้ว

เมื่อเราตระหนักว่าเราทุกคนเคยกบฏต่อพระเจ้า เราจึงเข้าใจว่าเหตุใดจึงไม่มีความรอดที่แท้จริงหากปราศจากการกลับใจใหม่ การกลับใจใหม่ หมายถึง การวางการกบฏของเราลง และยอมจำนนต่อการปกครองอันชอบธรรมของพระเจ้า

ความรอดนั้นยังครอบคลุมถึงร่างกายของเราด้วย เมื่อเราได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของบาปแล้ว ร่างกายของเราก็กลายเป็นวิหารที่พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ และอวัยวะของเราก็กลายเป็นเครื่องมือแห่งความชอบธรรม และในที่สุด เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ร่างกายของเราจะถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นอมตะเหมือนกับพระกายของพระคริสต์เอง!

ข้อกำหนดสำหรับการเป็นสาวก

พระเยซูทรงมอบหมายให้อัครทูตของพระองค์สร้างสาวกจากทุกชนชาติ พระองค์ไม่ได้บอกให้พวกเขาสร้างสมาชิกคริสตจักร การเป็นสาวกเรียกร้องการตอบสนองอย่างสิ้นเชิงในทุกด้านของบุคลิกภาพ ได้แก่ กาย จิตใจ และวิญญาณ

ข้อกำหนดสำหรับร่างกายของเราได้ระบุไว้ใน โรม 12:1 ว่า จงถวายร่างกาย (หรือถวายตัว) ของท่านเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต ที่บริสุทธิ์ และที่พระเจ้าพอพระทัย... เราต้องถวายร่างกายของเราบนแท่นบูชา แต่พระเจ้าอย่างสมบูรณ์ เช่นเดียวกับที่ชนชาติอิสราเอลถวายไถ่พันธุ์สัญญาเดิมที่ได้ถวายสัตว์บูชาบนแท่นบูชาของพวกเขา อย่างไรก็ตาม มีข้อแตกต่างที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ชนชาติอิสราเอลฆ่าสัตว์ที่พวกเขานำมาถวายแด่พระเจ้า แต่ร่างกายที่เราถวายแด่เจ้านั้นต้องเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต

อย่างไรก็ตาม นับจากวินาทีนั้นเป็นต้นมา ร่างกายของเราไม่ใช่ของเราอีกต่อไป แต่เป็นทรัพย์สินของพระเจ้า เป็นวิหารของพระเจ้า เราเป็นเพียงผู้ดูแลที่ต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในวิธีที่เราดูแลวิหารของพระองค์ นำเสรีที่คริสเตียนจำนวนมากในปัจจุบันยังคงปฏิบัติต่อร่างกายของตนเองราวกับว่าพวกเขายังเป็นเจ้าของร่างกายนั้น และมี

อิสระที่จะทำอะไรต่อร่างกายนั้นก็ได้ตามใจชอบ

ในสิ่งที่เกี่ยวกับจิตใจของเรานั้น พระเยซูได้ทรงระบุข้อกำหนดของพระองค์ไว้ใน มัทธิว 16:24-25 (KJV) ว่า

“ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตนเอง [แปลตามตัวอักษรคือ จิตใจของตน] และรับกางเขนของตนแบกและตามเรามา เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตรอด [จิตใจ] ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตของตน [จิตใจ] เพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด”

ไม่กางเขนของเราคือ สถานที่ซึ่งเราเลือกที่จะตาย (หมายถึง ตายต่อตัวเอง - ผู้แปล) พระเจ้าไม่ได้ทรงบังคับเราให้ทำสิ่งนี้ เราแบกกางเขนด้วยเจตจำนงเสรีของเราเอง ณ ที่กางเขนนี้เราต้องปฏิเสธจิตใจของเราเอง หมายความว่า เราต้องกล่าวว่า **ไม่** ต่อความต้องการสามประการของจิตใจ คือ ฉันต้องการ ฉันคิดว่า ฉันรู้สึก ว่า นับจากนี้เราจะไม่ถูกควบคุมโดยแรงจูงใจทั้งสามประการนี้อีกต่อไป แต่พระวจนะและพระประสงค์ของพระเจ้าจะเข้ามาแทนที่ เมื่อเราเชื่อฟังพระวจนะและพระประสงค์ของพระเจ้า เราจะพบชีวิตใหม่ที่พระเยซูทรงมอบให้แก่เรา และมีเพียงการตายต่อตนเองเท่านั้นที่จิตใจของเราจะพบชีวิตใหม่นี้ได้

เมื่อเราทำตามข้อกำหนดของพระเจ้าสำหรับร่างกายและจิตใจของเราแล้ว วิญญาณของเราก็จะถูกปลดปล่อยให้เข้าสู่การสามัคคีธรรมกับพระเจ้า ซึ่งวิเศษยิ่งกว่าสิ่งที่เราเคยสูญเสียไปจากการล้มลงในบาป ใน 1 โครินธ์ 6:15-17 เปาโลเตือนคริสเตียนให้ระวังการมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรมกับหญิงโสเภณี เพราะนั่นหมายถึงการที่ร่างกายเป็นหนึ่งเดียวกับหญิงโสเภณี จากนั้นเพื่อเป็นการเปรียบเทียบโดยตรง ท่านกล่าวต่อไปว่า “แต่ผู้ที่ติดสนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นวิญญาณเดียวกันกับพระองค์”

ความหมายนั้นชัดเจน กล่าวคือ วิญญาณที่ได้รับการไถ่แล้ว บัดนี้สามารถผลิตผลกับการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าได้อย่างใกล้ชิดและสนิทสนม เปรียบเสมือนกับการรวมเป็นหนึ่งเดียวทางร่างกายกับหญิงโสเภณีทางเพศสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม มีเพียงวิญญาณเท่านั้นที่สามารถผลิตผลกับการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าได้โดยตรงเช่นนี้ ไม่ใช่จิตใจหรือร่างกาย

การนมัสการเป็นช่องทางสำคัญที่ทำให้วิญญาณของเราสามารถรวม
เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าได้ ดังที่พระเยซูได้ตรัสไว้ใน ยอห์น 4:23-24
(THSV11) ว่า:

“...คนที่นมัสการอย่างแท้จริงจะนมัสการพระบิดาด้วยจิต
วิญญาณและความจริง... พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ
และคนที่นมัสการพระองค์จะต้องนมัสการด้วยจิต
วิญญาณและความจริง”

พระองค์ทรงทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การนมัสการที่แท้จริงต้องมา
จากวิญญาณของเรา

คริสตจักรในยุคปัจจุบันมีความเข้าใจเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับธรรมชาติ
ของการนมัสการ ส่วนใหญ่เป็นเพราะเราไม่เข้าใจความแตกต่าง
ระหว่างวิญญาณและจิตใจ การนมัสการไม่ใช่ความบันเทิง เพราะสิ่ง
นั้นอยู่ในโรงละครหรือโรงภาพยนตร์ไม่ใช่ในคริสตจักร และการ
นมัสการก็ไม่เหมือนกับการสรรเสริญ เราสรรเสริญพระเจ้าด้วยจิตใจ
ของเรา และนั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่เราควรทำ โดยการสรรเสริญเราจึง
สามารถเข้าถึงการทรงสถิตของพระเจ้าได้ แต่เมื่อเราอยู่ในการทรง
สถิตของพระองค์แล้ว เราจะได้เพลิดเพลินกับการรวมเป็นหนึ่งเดียว
กับพระเจ้าอย่างแท้จริงผ่านการนมัสการ

การนมัสการพระเจ้าในลักษณะนี้เป็นเป้าหมายสูงสุดของความรอด
โดยเกิดขึ้นบนโลกนี้ก่อนและต่อไปในสวรรค์ เป็นกิจกรรมอันสูงส่ง
และบริสุทธิ์ที่สุดที่มนุษย์สามารถกระทำได้ แต่จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อ
จิตใจและร่างกายยอมจำนนต่อวิญญาณ และสวดคล้อยเป็นหนึ่ง
เดียวกันเท่านั้น การนมัสการเช่นนั้นลึกซึ้งเกินคำบรรยาย เพราะ
เป็นการรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าอย่างเจียบสงบและล้ำลึก

จดหมายคำสอน

การถอดเสียง: TL-L010-100-THA

อัปเดตล่าสุด: 21 Jul 2025

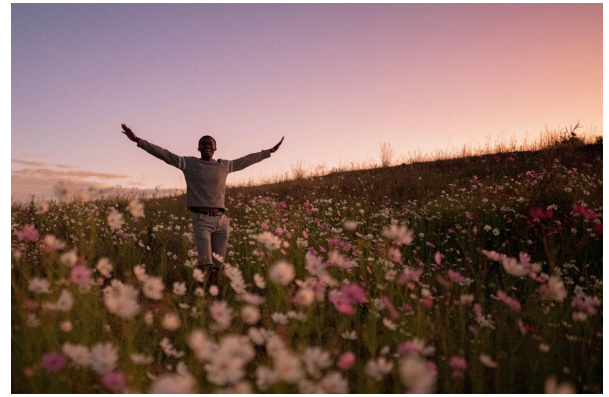
เว็บไซต์: derekprince.com/th-th

หนังสือ

สร้างและเพิ่มพูนความเข้าใจในพระคัมภีร์ของคุณด้วยคอลเลกชันหนังสือคริสเตียนของเดเร็ก ปรีนซ์

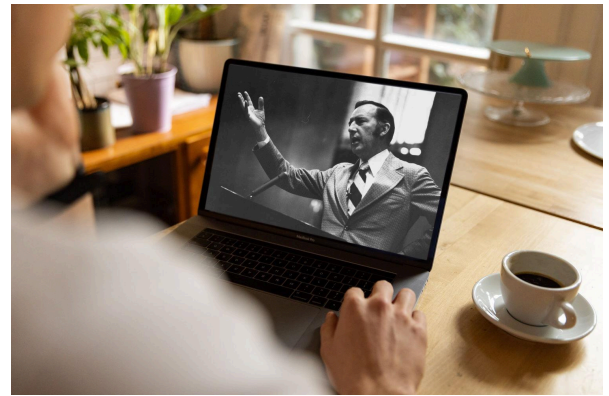
บทเพาเดียวประจำวัน

เรียกดูบทใคร่ครวญประจำวันที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระคัมภีร์โดย เดเร็ก ปรีนซ์ เพื่ออ่านคำสอนที่น่าไปใช้ได้จริงซึ่งสามารถยกระดับความเชื่อคริสเตียนของคุณ

มรดกคำสอนผ่านรายการวิทยุ

ฟังคำแบ่งปัน 10 นาทีที่เสริมสร้างแรงบันดาลใจและเชื่อมโยงความเชื่อเข้ากับชีวิตทางพอดแคสต์มรดกคำสอนผ่านรายการวิทยุของ เดเร็ก ปรีนซ์

คำเทศนา

ชมคำเทศนาต้นฉบับและฉบับรีมาสเตอร์แบบดิจิทัลโดย เดเร็ก ปรีนซ์ มีข้อความถอดเสียงฉบับเต็ม (ดาวน์โหลดฟรี)

แอปทางการ

ใช้งานฟรี ดาวน์โหลดแอปทางการของพันธกิจเดเร็ก ปรีนซ์และเสริมสร้างความเชื่อของคุณทุกที่ทุกเวลา

คำป่าวประกาศ

ประกาศชีวิตและสัมผัสกับฤทธิ์อำนาจการเปลี่ยนแปลงของพระวจนะของพระเจ้าด้วยคำป่าวประกาศของเราบนพื้นฐานของพระคัมภีร์

